

"Vă cunosc: Sunteți Sf. Ioan Rusul!"

"Mă numesc Tudorița, născută în Giurgiu, dar din anul 1982 sunt venită în Vâlcea cu serviciul, cu soțul meu și doi copii. Soțul meu a decedat în 2007 iar eu, după o grea suferință, făcând niște analize aflu de la medic că această durere se datorează unei tumori la colon. Doctorul specialist din Vâlcea m-a îndemnat să fac imediat operație deoarece tumora era mare. M-am rugat tot timpul la Sf. Nectarie, Sf. Ioan Rusul, și la Părintele Arsenie Boca, foarte mult, cărora le citeam și Acatistele. Băiatul meu, cu un suflet foarte bun (Gabriel Ionuț), m-a dus imediat la Spitalul Militar unde am fost operată imediat. Operația a fost foarte grea – a durat șase ore. Pe la ora 20 când s-a terminat operația, m-au dus la reanimare. După un timp, au început niște dureri foarte mari – insuportabile.

Sfântul Ioan Rusul,
icoană

Mă rugam de asistență să îmi dea calmante că nu mai puteam respira. Asistenta mi-a spus că medicul a făcut tot ce e a fost posibil, important era ca eu să pot rezista, apoi a plecat în altă cameră. Nu prea aveam cum să văd că era întuneric, se zărea numai de la lumina de afară, de la un bec ce se zărea pe geam. Simțeam că mă sufoc de dureri și nu mai puteam să adorm de dureri. La un moment dat văd că se deschide ușa și intră trei medici îmbracați în halate albe lungi, se opresc în dreptul meu că eram cu patul cu rotile, după ușă, așa cum mă aduseseră. Se opresc în dreptul meu – eu crezând ca au venit și noaptea la vizită, că mai erau mai multe persoane operate, m-am gândit să le spun că nu mai pot să suport atâta durere. Uitându-mă mai bine – că acel medic din mijloc se vedea foarte clar – era tânăr, subțire, înalt și foarte frumos la chip, l-am recunoscut era Sf. Ioan Rusul. Atunci am strigat foarte tare – "Vă cunosc: Sunteți Sf. Ioan Rusul!" de vreo trei ori. "Vă cunosc din icoană și chiar după coperta cărților pe care le-am citit!"- aveam de mult în casă o icoană cu Sf. Ioan Rusul. Dânsul s-a aplecat puțin cu capul, și-a pus mâinile încrucișate pe piept așa cum este în icoană și mi-a dat de înțeles că dânsul este, dar nu a vorbit nimic. M-am uitat foarte bine la dânsul și uimită de ceea ce am văzut, nu am mai putut vorbi. Ceilalți doi sfinți erau mai în etate, dar nu i-am putut vedea.

S-a luminat foarte tare fața Sfântului Ioan Rusul și a plecat mai departe prin secția de reanimare. Mi-am dat seama după aceea că de

fapt uitasem să-i spun de boala mea, dar m-am gândit că o să se întoarcă. Așteptându-l am adormit. Când m-am trezit nu mă mai durea nimic. A venit un asistent de m-a trezit, m-a întrebat ce fac – dacă mă mai doare ceva, dacă mă simt bine. I-am răspuns că nu mă mai doare nimic și m-a dus la salonul de terapie. După operație am mai avut câteva crize, dar cineva nevăzut mă strângea de mână. După aceea mi-am dat seama că cineva nevăzut îmi dădea speranță – era Sf. Ioan Rusul. A venit medicul care m-a operat și mi-a spus că operația e reușită sută la sută și printr-o minune am scăpat de cancer. Am făcut și niște ședințe de citostatice timp de șase luni. Nu am avut nimic deși ele sunt foarte greu se suportat. În timpul când făceam tratamentul mi s-a arătat în vis Sf. Ioan Rusul. Era tot în halat de medic și mi-a spus să stau acolo, în spital, că dânsul pleacă să ocrotească o mănăstire, la Giurgiu, și se va ruga pentru mine, iar când va veni de acolo eu voi fi vindecată complet. După ce am terminat tratamentul am făcut analizele de marcări care au ieșit foarte bine, ca la un om sănătos.

Îi mulțumesc Sf. Ioan Rusul și celorlalți doi sfinți pe care nu i-am putut vedea la față, Domnului nostru Iisus Hristos, Mântuitorul, și Maicii Domnului care m-au ajutat și mi-au dat putere de a trece peste toate.

Oameni buni, rugați-vă! Eu la 65 de ani după ce am trecut o cumpănă foarte grea am revenit la viață cu ajutorul Sfântului Ioan Rusul. "

Tudorița (Râmnicu Valcea)

N.R. Biserica Ortodoxă îl prăznuiește pe
Sfântul Ioan Rusu pe 27 mai.